

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України
«Про засади державної антикорупційної політики на 2026–2030 роки»

1. Мета

Проект Закону України «Про засади державної антикорупційної політики на 2026–2030 роки» (далі – законопроект) розроблений Національним агентством і питань запобігання корупції на виконання пункту третього статті 18 Закону України “Про запобігання корупції” з метою визначення стратегічних пріоритетів і основних напрямів державної антикорупційної політики на 2026–2030 роки, виконання міжнародних зобов’язань України у сфері запобігання та протидії корупції, а також сприяння набуттю повноправного членства в Європейському Союзі та Організації Північноатлантичного договору.

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Корупція є комплексним і системним негативним явищем, яке гальмує соціально-економічний розвиток, негативно впливає на ефективність державного управління, порушує принципи верховенства права та суттєво знижує рівень довіри суспільства до публічних інституцій. Водночас її природа має динамічний характер, що постійно адаптується до змін у правовому регулюванні.

За даними опитування населення, у 2025 році корупція третій рік поспіль залишається на другому місці серед основних проблем, перелік яких пропонувався респондентам (нагадаємо: у 2021–2022 роках корупція була на третьому місці, а в 2023 – посіла друге місце). Актуальність корупції як проблеми залишається високою: 72,2% громадян назвали її «дуже серйозною» проблемою.¹ У 2025 році корупція поділила друге місце в рейтингу найбільш болючих проблем з проблемою міграції населення з України, що дуже непокоїть бізнес в умовах дефіциту персоналу. Незважаючи на чисельні законодавчі ініціативи, функціонування спеціалізованих антикорупційних органів та реалізацію відповідних антикорупційних заходів, визначених ключовими документами у цій сфері, корупційні ризики продовжують мати значний негативний вплив на державні інституції та громадянське суспільство. Це зумовлює необхідність подальшого вдосконалення механізмів формування та реалізації державної антикорупційної політики, насамперед на стратегічному рівні.

¹ Корупція в Україні 2025: розуміння, сприйняття, поширеність. Аналітичний звіт за результатами опитування населення та бізнесу / НАЗК; Info Sapiens [Електронний ресурс] – Київ, 2026. URL: <https://surl.lu/uvzahnf>.

Суттєве зниження загального корупційного досвіду населення значною мірою пов'язане з відчутним скороченням його показників у сферах, з якими населення взаємодіє найчастіше. Зокрема, упродовж 2015–2025 років суттєво зменшилася частка населення, яка стикалася з корупцією у сфері медичних послуг (із 76% до 24%), шкільної освіти (із 67% до 13%), у взаємодії з представниками правоохоронних органів (із 62% до 26%), у сфері послуг енергетичних компаній, зокрема підключення та обслуговування систем електропостачання, газопостачання, водопостачання та водовідведення (із 30% до 18%).

Разом із тим, спостерігається поступове зростання готовності громадян реагувати на факти корупції. Важливим свідченням цього поступу є збільшення частки населення, що повідомляє компетентні органи про відомі їй факти корупції (лише у 2020–2025 роках серед населення цей показник зріс більш ніж удвічі – із 3,3% до 7,3%), що свідчить про підвищення нетерпимості до цього явища та усвідомлення його негативних наслідків. Зазначена позитивна тенденція не є випадковою, оскільки рівень корупційного досвіду громадян та його сприйняття безпосередньо залежить від наявності послідовної, безперервної державної антикорупційної політики, а також інституційної спроможності органів державної влади та місцевого самоврядування у цій сфері.

За даними міжнародної організації «Transparency International», показник України у Світовому Індексі сприйняття корупції (Corruption Perceptions Index) з 2014 року зріс на 10 балів і у 2025 році становив 36 балів, що трохи вище середнього рівня для регіону Східної Європи та Центральної Азії (34 бали).² При цьому динаміка України є однією з найкращих у регіоні та порівнювана за масштабом з прогресом окремих країн-кандидатів до Європейського Союзу, зокрема Молдови (+7 балів) та Албанії (+6 балів), хоча показник Індексу сприйняття корупції для України поки що нижчий (36 балів проти 42 і 39 балів відповідно).

Результати міжнародних досліджень, зокрема в рамках проекту Світового банку «Світові індикатори управління» (Worldwide Governance Indicators, WGI), демонструють зростання інституційної спроможності держави. За одним з вимірів цього проекту – Індикатором контролю за корупцією (World Bank Control of Corruption Indicator, CCI) – показник України (абсолютний бал) у 2014–2024 роках суттєво зріс із 26,2 до 34,2 бала³, що свідчить про поступове підвищення інституційної спроможності

² Індекс сприйняття корупції 2025: Україна [Електронний ресурс] / Transparency International Ukraine. – 2025. URL: <https://cpi.ti-ukraine.org/>

³ Worldwide Governance Indicators: 2024 Update [Електронний ресурс] / The World Bank. – 2024. URL: <https://www.govindicators.org>

держави у сфері запобігання та протидії корупції. Також ці дані підтверджують, що Україна все ще перебуває на етапі трансформації та потребує подальших узгоджених і системних зусиль для досягнення стабільних та незворотних результатів.

Показники правозастосування (судової практики) свідчать про посилення спроможності держави реагувати на корупційні кримінальні правопорушення⁴: кількість засуджених осіб, щодо яких судові рішення набрали законної сили за статтями 210, 354, 364, 364-1, 365-2, 368–369-2 Кримінального кодексу України у 2018–2025 роках, зросла із 610 до 1676, тобто у 2,7 раза. Водночас лише невідворотність відповідальності та покарання не здатна самотійно суттєво знизити рівень корупційних ризиків. Тому реагування на корупційні правопорушення має поєднуватися з ефективними превентивними механізмами, що можливе лише за умови наявності актуальної, узгодженої та комплексної антикорупційної стратегії.

Окремої уваги потребують антикорупційні виклики в умовах правового режиму воєнного стану. Повномасштабна збройна агресія російської федерації обумовила суттєве розширення сфер публічного управління, пов'язаних із сектором безпеки і оборони, відновленням зруйнованої та пошкодженої інфраструктури, публічними закупівлями в період дії особливого режиму, а також управлінням значними обсягами міжнародної фінансової та матеріальної допомоги. Зазначені обставини об'єктивно підвищують корупційні ризики та потребують подальшої адаптації інструментів державної антикорупційної політики, удосконалення механізмів превенції, контролю та відповідальності з урахуванням умов воєнного часу та завдань післявоєнного відновлення.

Водночас результати соціологічних опитувань свідчать, що ці ризики мають не лише об'єктивний, а й суттєвий суспільний вимір: 71% громадян вважають, що за час повномасштабного вторгнення рівень корупції в Україні зріс, ще 20% – що він не змінився, і лише 5% – що знизився.⁵ Така динаміка сприйняття підкреслює необхідність посилення комплексних антикорупційних заходів для підвищення довіри суспільства до дій держави у цій сфері.

З огляду на зазначені виклики та суспільні очікування виникає

⁴ Для коректного порівняння наведено дані лише щодо кримінальних корупційних правопорушень, передбачених статтями 210, 354, 364, 364-1, 365-2, 368–369-2 Кримінального кодексу України, які відповідно до примітки до статті 45 цього Кодексу визначаються як корупційні кримінальні правопорушення (без умови вчинення правопорушення шляхом зловживання службовим становищем), оскільки до 2024 року судова статистика не виокремлювала корупційні кримінальні правопорушення, які вчинені шляхом зловживання службовим становищем).

⁵ Київський міжнародний інститут соціології. Сприйняття зміни рівня корупції в Україні за час повномасштабного вторгнення [Електронний ресурс] – Київ: КМІС, 2024.
URL: <https://www.kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=1556&page=1>

об'єктивна потреба у системному, узгодженому та законодавчо закріпленому підході до формування державної антикорупційної політики. Законопроект розроблено на виконання вимог національного законодавства, міжнародних зобов'язань України у сфері запобігання та протидії корупції, а також програмних документів Кабінету Міністрів України.

Відповідно до Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти корупції Україна зобов'язана формувати та реалізовувати ефективну скоординовану антикорупційну політику, а також періодично оцінювати її результативність.

Аналогічні зобов'язання містяться у Кримінальній конвенції про боротьбу з корупцією та рекомендаціях Групи держав проти корупції (GRECO).

Відповідно до статті 18 Закону України «Про запобігання корупції» формування та реалізація державної антикорупційної політики здійснюються на основі Антикорупційної стратегії та Державної антикорупційної програми на відповідний період. З огляду на завершення строку дії попереднього стратегічного документа виникає необхідність формування нового циклу державної антикорупційної політики на 2026–2030 роки.

Крім того, законопроект спрямований на виконання заходу № 2 стратегічного результату № 1 підрозділу 2.1 розділу II «Боротьба з корупцією» Дорожньої карти у сфері верховенства права, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14.05.2025 № 475-р, яка визначає необхідність подальшого розвитку та систематизації антикорупційної політики України в межах переговорного процесу щодо вступу України до Європейського Союзу.

Прийняття законопроекту забезпечить виконання заходів, передбачених Планом заходів з виконання рекомендацій Європейської Комісії, представлених у Звіті про прогрес України в рамках Пакета розширення Європейського Союзу 2024 року, а також положень відповідного Пакета розширення Європейського Союзу за 2025 рік, які передбачають подальше посилення стратегічного підходу до запобігання корупції та ухвалення антикорупційної стратегії як базового документа державної антикорупційної політики.

Ухвалення Антикорупційної стратегії на наступний період також передбачено кроком № 4.5 реформи № 2 розділу «Боротьба з корупцією та відмиванням грошей» Плану України, схваленого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.03.2024 № 244-р, що безпосередньо пов'язує прийняття цього законопроекту з виконанням міжнародних

зобов'язань України у сфері європейської інтеграції та фінансової підтримки.

Також прийняття законопроекту забезпечить виконання пункту 9.1 Плану заходів у сфері верховенства права, який визначений Україною та ЄС пріоритетним для впровадження у 2026 році.

Отже, прийняття законопроекту зумовлене як високим рівнем корупційних ризиків у ключових сферах публічного управління, так і необхідністю виконання міжнародних зобов'язань держави у сфері запобігання та протидії корупції.

Прийняття нового стратегічного документа забезпечить системність, наступність і комплексність державної антикорупційної політики та сприятиме підвищенню інституційної спроможності України у цій сфері.

3. Основні положення проекту акта

Законопроектом пропонується затвердити Антикорупційну стратегію на 2026–2030 роки (далі – Стратегія) як рамковий документ державної політики у сфері запобігання та протидії корупції. Стратегія визначає основоположні цілі, пріоритетні напрями та очікувані результати формування і реалізації цілісної та взаємопов'язаної системи запобігання корупції. Вона також визначає механізми координації діяльності суб'єктів формування та реалізації антикорупційної політики, а також підходи до моніторингу та оцінювання результатів її виконання.

Стратегія поєднує системний підхід до розвитку загальної системи запобігання та протидії корупції з галузевим підходом, спрямованим на зниження корупційних ризиків у пріоритетних сферах суспільних відносин.

У розділі I Стратегії визначено ключові проблеми та очікувані стратегічні результати у сферах:

- забезпечення формування, координації, моніторингу та оцінки державної антикорупційної політики;
- антикорупційної освіти, просвітницької роботи та інформаційної політики;
- функціонування антикорупційних програм, уповноважених підрозділів (уповноважених осіб) з питань запобігання та виявлення корупції, а також забезпечення доброчесності у приватному секторі;
- стратегічного аналізу корупційних ризиків, антикорупційної експертизи проектів та чинних нормативно-правових актів;
- конфлікту інтересів, пов'язаних з ним правил, заборон та обмежень, а також лобіювання;
- фінансового контролю стосовно суб'єктів декларування;

- захисту викривачів;
- законності та прозорості політичних фінансів;
- протидії корупційним і пов'язаним з корупцією правопорушенням;
- незалежності, інституційної стійкості та ефективності антикорупційних інституцій.

У розділі II Стратегії за результатами ранжування всіх сфер публічної політики України за рівнем ураженості корупцією визначено 16 пріоритетних сфер, у яких зосереджено найбільші корупційні ризики, зокрема:

- судоустрій і статус суддів;
- прокуратура, правопорядок і протидія кримінальним правопорушенням;
- адвокатура та правнича допомога;
- оборона;
- будівництво та інфраструктура;
- відновлення;
- енергетика;
- публічні закупівлі;
- державне регулювання та контроль у сфері економіки;
- оподаткування;
- митна справа;
- надрокористування;
- земельна сфера;
- аграрна сфера;
- охорона здоров'я;
- освіта та наука.

Окремо окреслено ключові проблеми та очікувані результати запобігання корупції в цих сферах.

Стратегія передбачає широке впровадження цифрових інструментів, автоматизацію процедур та застосування ризик-орієнтованих підходів, що мінімізують людський фактор і дискреційні управлінські рішення, забезпечують прозорість процесів та підзвітність органів публічної влади.

Реалізація Стратегії забезпечуватиметься шляхом:

- розроблення та виконання державної антикорупційної програми, де конкретизуються завдання, очікувані стратегічні результати, показники та відповідальні виконавці заходів Стратегії;
- чіткого розмежування повноважень між органами, що формують

державну політику у відповідних сферах, здійснюють її реалізацію та контроль, усунення дублювання функцій і запровадження прозорих механізмів відповідальності за результати діяльності;

- забезпечення належної координації та взаємодії органів, що формують і реалізують державну політику у відповідних сферах, а також органів, відповідальних за запобігання та протидію корупції;

- запровадження дієвих механізмів моніторингу стану виконання заходів та оцінки ефективності реалізації державної антикорупційної політики;

- визначення показників (індикаторів) виконання заходів Стратегії та запровадження регулярного публічного звітування про їх досягнення;

- забезпечення належного рівня прозорості та публічного інформування про хід реалізації Стратегії і результати вжитих заходів;

- поступової мінімізації дискреційних та «ручних» управлінських рішень шляхом цифровізації адміністративних процедур, запровадження автоматизованих механізмів фіксації та аудиту рішень, а також застосування ризик-орієнтованих підходів у різних сферах публічної політики;

- посилення інституційної спроможності органів державної влади, відповідальних за формування та реалізацію антикорупційної політики і заходів у пріоритетних сферах, зокрема шляхом удосконалення організаційних процедур, підвищення кваліфікації персоналу та належного ресурсного забезпечення;

- забезпечення відкритості процесу реалізації Стратегії, залучення громадськості та експертного середовища до підготовки рішень, моніторингу їх виконання та оцінки результатів.

Виконання Стратегії сприятиме мінімізації можливостей для корупційних зловживань, підвищенню прозорості та підзвітності діяльності публічних інституцій, зміцненню довіри суспільства до органів державної влади та створенню передумов для сталого соціально-економічного розвитку держави.

4. Правові аспекти

У цій сфері правового регулювання діє Конституція України, а також Закони України «Про запобігання корупції», «Про Кабінет Міністрів України»,

«Про центральні органи виконавчої влади».

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Антикорупційна стратегія на 2026–2030 роки реалізується шляхом розробки, затвердження та належного виконання Державної антикорупційної програми на відповідний період.

Фінансування реалізації заходів Державної антикорупційної програми з виконання Антикорупційної стратегії на 2026–2030 роки здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, затверджених на відповідний рік, а також інших джерел, не заборонених законом, зокрема коштів міжнародної технічної допомоги.

Якщо реалізація заходів Державної антикорупційної програми з виконання Антикорупційної стратегії на 2026–2030 роки потребуватиме додаткового фінансування з державного чи місцевого бюджетів, Національне агентство з питань запобігання корупції (далі – Національне агентство) має забезпечити проведення необхідних фінансово-економічних розрахунків.

Фінансово-економічні розрахунки під час підготовки проєкту Державної антикорупційної програми з виконання Антикорупційної стратегії на 2026–2030 роки проводяться за методикою, що розробляється та затверджується Міністерством фінансів України.

6. Позиція заінтересованих сторін

З метою забезпечення відкритості, інклюзивності та високої якості підготовки проєкту Антикорупційної стратегії на 2026–2030 роки Національне агентство організувало системну роботу із залучення широкого кола заінтересованих сторін.

Протягом січня – квітня 2025 року Національне агентство утворило 10 команд експертів, відповідальних за підготовку підрозділів розділу I Стратегії, та 16 команд, відповідальних за проведення комплексних досліджень пріоритетних сфер і розробку підрозділів розділу II Стратегії. До складу цих команд увійшло понад 130 осіб, серед яких представники Національного агентства, громадських організацій, юридичних компаній, наукових та освітніх установ, експерти проєктів міжнародної технічної допомоги.⁶

⁶ До участі в роботі були залучені, зокрема, представники та експерти таких організацій, установ і проєктів: Програма розвитку Організації Об'єднаних Націй (ПРООН) в Україні (за підтримки Уряду та народу Японії); проєкт «Цифровізація для зростання, доброчесності та прозорості (UK DIGIT)» / Фонд Євразія / UK Dev.; Антикорупційна ініціатива Європейського Союзу в Україні (EUACI); Базельський інститут управління; фінансова підтримка Європейського Союзу; Організація з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ); Transparency International Ukraine; Офіс ефективного регулювання (BRDO); Центр економічної стратегії; Технології прогресу (включно з проєктом BRP); Фундація інституційного розвитку; Центр політико-правових реформ (ЦППР); Центр оцінки ризиків; Український клуб аграрного бізнесу (УКАБ); Адвокат майбутнього; Центр дослідження суспільства (CEDOS); Лабораторія законодавчих ініціатив; Вестмінстерська фундація за демократію; Незалежна антикорупційна комісія (НАКО); Енергетичний Клуб України (Energy Club); We Build Ukraine; Ліга сильних; Разом проти корупції; Офіс реформ Кабінету Міністрів України; виконувач обов'язків Голови Національної соціальної сервісної служби України; Altelaw&Sempra; iC consultants; Arzinger; проєктно-

Протягом жовтня – грудня 2025 року проведено 26 публічних громадських обговорень, за результатами яких на вебсайті Національного агентства оприлюднено відповідні звіти.

Зокрема, публічні громадські обговорення щодо 10 підрозділів розділу I проекту Стратегії:

- 03.10.2025 – підрозділів 1.1 «Забезпечення формування, координація виконання, моніторинг та оцінка ефективності державної антикорупційної політики» та 1.2 «Антикорупційна освіта, просвітницька робота та інформаційна політика» (детальніше за посиланням: <https://surl.li/apdsvq>);

- 10.10.2025 – підрозділів 1.3 «Антикорупційні програми, уповноважені підрозділи (уповноважені особи) з питань запобігання та виявлення корупції, доброчесність у приватному секторі» та 1.4 «Стратегічний аналіз корупційних ризиків у пріоритетних сферах, антикорупційна експертиза проектів та чинних нормативно-правових актів» (детальніше за посиланням: <https://surl.li/hnbrfp>);

- 24.10.2025 – підрозділів 1.5 «Конфлікт інтересів, пов'язані з ним правила, заборони та обмеження, лобіювання» та 1.6 «Фінансовий контроль суб'єктів декларування» (детальніше за посиланням: <https://surl.li/ejryur>);

- 07.11.2025 – підрозділів 1.9 «Протидія корупційним і пов'язаним з корупцією правопорушенням» та 1.10 «Незалежність, інституційна стійкість та ефективність антикорупційних інституцій» (детальніше за посиланням: <https://surl.li/tyclet>);

- 08.12.2025 – підрозділу 1.7 «Захист викривачів» (детальніше за посиланням: <https://surl.li/ubzugt>);

- 12.12.2025 – підрозділу 1.8 «Законність і прозорість політичних фінансів» (детальніше за посиланням: <https://surl.li/tispnr>).

Також проведено громадські обговорення щодо 16 підрозділів розділу II проекту Стратегії:

- 22.10.2025 – підрозділу 2.1 «Судоустрій і статус суддів» (детальніше за посиланням: <https://surl.li/cpxkim>);

- 30.10.2025 – підрозділу 2.9 «Державне регулювання та контроль у сфері економіки» (детальніше за посиланням:

- 31.10.2025 – підрозділу 2.11 «Митна справа» (детальніше за посиланням:

- 26.11.2025 – підрозділів 2.13 «Земельна сфера» та 2.14. «Аграрна сфера» (детальніше за посиланням:

- 05.12.2025 – підрозділу 2.10 «Оподаткування» (детальніше за посиланням:

- 16.12.2025 – підрозділу 2.7 «Енергетика» (детальніше за посиланням:

- 18.12.2025 – підрозділів 2.2 «Прокуратура, правопорядок і протидія кримінальним правопорушенням» та 2.8. «Публічні закупівлі» (детальніше за посиланнями: <https://surl.lt/fsbilm>,

- 19.12.2025 – підрозділу 2.16 «Освіта та наука» (детальніше за посиланням:

- 24.12.2025 – підрозділу 2.4 «Оборона» (детальніше за посиланням:

- 26.12.2025 – підрозділів 2.15 «Охорона здоров'я» та 2.12 «Надрокористування» (детальніше за посиланням: <https://surl.li/qogjhc>;

- 29.12.2025 – підрозділів 2.5 «Будівництво та інфраструктура» та 2.6 «Відновлення» (детальніше за посиланнями: <https://surl.li/yfzjxx>;

- 30.12.2025 – підрозділу 2.3 «Адвокатура та правнича допомога» (детальніше за посиланням: <https://surl.li/aprsur>).

У громадських обговореннях взяли участь понад 700 осіб, серед яких представники наукових та експертних кіл, громадських організацій, адвокатури тощо.

Пропозиції та зауваження, отримані під час громадських обговорень, були опрацьовані: частину з них враховано при доопрацюванні положень проекту Стратегії, окремі пропозиції не враховано з огляду на вихід за межі предмета правового регулювання або необхідність подальшого опрацювання відповідних питань в межах інших нормативно-правових актів.

Підсумовуючи результати проведених громадських обговорень, слід зазначити, що участь заінтересованих сторін дала можливість підвищити якість проекту Стратегії, уточнити окремі положення та забезпечити їх практичну спрямованість.

Національне агентство направило проект Стратегії на погодження до

заінтересованих органів (лист від 07.01.2026 № 10-03/877-26), для проведення експертизи на відповідність зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції, у тому числі міжнародно-правовим, та праву Європейського Союзу (acquis ЄС) (лист від 07.01.2026 № 10-03/878-26) та для висловлення позиції до всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування, Спільного представницького органу репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні, Спільного представницького органу сторони роботодавців на національному рівні, Наукового комітету Національної ради з питань розвитку науки і технологій, Національної тристоронньої соціально-економічної ради (лист від 11.02.2026 № 10-05/7885-26).

Проект Стратегії погоджений без зауважень Міністерством у справах ветеранів України, Міністерством закордонних справ України, Міністерством молоді та спорту України, Міністерством соціальної політики, сім'ї та єдності України, Міністерством енергетики України.

Міністерство розвитку громад та територій України, Міністерство оборони України, Міністерство охорони здоров'я України, Міністерство культури України, Міністерство внутрішніх справ України, Міністерство освіти і науки України, Міністерство юстиції України, Міністерство фінансів України, Міністерство економіки, довкілля та сільського господарства України та Міністерство цифрової трансформації України погодили проект Стратегії із зауваженнями.

Всеукраїнська асоціація органів місцевого самоврядування «Українська асоціація районних та обласних рад» підтримала проект Стратегії (лист від 17.02.2026 № 03/04/02-26), Секретаріат Національної тристоронньої соціально-економічної ради (лист від 16.02.2026 № 228) та Всеукраїнська асоціація органів місцевого самоврядування «Асоціація об'єднаних територіальних громад» (лист від 24.02.2026 № 214/26) висловили позицію про відсутність зауважень та пропозицій до проекту Стратегії. Науковий комітет Національної ради України з питань розвитку науки і технологій у листі від 18.02.2026 № 007-07/1405 висловив пропозиції до положень проекту, що враховані частково під час його доопрацювання.

Крім того, Національне агентство отримало висновок щодо відповідності зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції, у тому числі міжнародно-правовим, та праву Європейського Союзу (acquis ЄС) проекту Стратегії (лист Урядового офісу координації європейської та євроатлантичної інтеграції від 09.02.2026 № 3454/0/2-26).

Загальна кількість зауважень та пропозицій становить понад 300. Національне агентство у найкоротший строк здійснило узагальнення, систематизацію та опрацювання всіх вищезгаданих зауважень і пропозицій та з метою належного міжвідомчого опрацювання провело 18 узгоджувальних нарад за таким графіком:

розділ I «Загальна система запобігання та протидії корупції» – 13.02.2026;

розділ II «Запобігання корупції у пріоритетних сферах»:

- підрозділ 2.1. Судоустрій і статус суддів – 11.02.2026;
- підрозділ 2.2. Прокуратура, правопорядок і протидія кримінальним правопорушенням – 11.02.2026;
- підрозділ 2.3. Адвокатура та правнича допомога – 11.02.2026;
- підрозділ 2.4. Оборона – 11.02.2026;
- підрозділ 2.5. Будівництво та інфраструктура – 11.03.2026;
- підрозділ 2.6. Відновлення – 27.02.2026;
- підрозділ 2.7. Енергетика – 18.02.2026;
- підрозділ 2.8. Публічні закупівлі – 27.02.2026;
- підрозділ 2.9. Державне регулювання та контроль у сфері економіки – 25.02.2026;
- підрозділ 2.10. Оподаткування – 09.03.2026;
- підрозділ 2.11. Митна справа – 05.03.2026;
- підрозділ 2.12. Надрокористування – 18.02.2026;
- підрозділ 2.13. Земельна сфера – 13.02.2026;
- підрозділ 2.14. Аграрна сфера – 13.02.2026;
- підрозділ 2.15. Охорона здоров'я – 26.02.2026;
- підрозділ 2.16. Освіта і наука – 11.02.2026;

розділ III «Механізм впровадження, моніторингу та оцінки ефективності реалізації Антикорупційної стратегії» – 17.03.2026.

За результатами узгоджувальних процедур Національне агентство подало до Міністерства юстиції України доопрацьований законопроект для проведення правової експертизи (лист від 23.03.2026 № 10-05/18450-26).

Правову експертизу законопроекту провело Міністерство юстиції

України (лист від 31.03.2026 № 44412/51984-14-26/11.1.2).

Також Урядовий офіс координації європейської та євроатлантичної інтеграції листом від 06.02.2026 № 3280/0/2-26 направив рекомендації Європейської Комісії щодо проекту Стратегії. Деякі рекомендації Європейської Комісії Національним агентством вважалися вже впровадженими у межах передбачених у проекті Стратегії проблем та очікуваних стратегічних результатів, тоді як інша частина рекомендацій була врахована шляхом внесення відповідних змін до проекту.

Відповідно, з метою належної комунікації, використання у роботі та врахування під час подальшого забезпечення ефективної взаємодії з Європейською Стороною, Національне агентство листом від 27.03.2026 № 10-05/20106-26 направило до Урядового офісу координації європейської та євроатлантичної інтеграції доопрацьований законопроект (в редакції від 23.03.2026, поданий до Міністерства юстиції України) узагальнену інформацію щодо врахування рекомендацій та забезпечення відповідності критеріям, що зазначені у листі Європейської Комісії щодо проекту Стратегії.

Також Урядовий офіс координації європейської та євроатлантичної інтеграції листом від 06.02.2026 № 3280/0/2-26 направив рекомендації Європейської Комісії щодо проекту Стратегії. Деякі рекомендації Європейської Комісії Національним агентством вважалися вже впровадженими у межах передбачених у проекті Стратегії проблем та очікуваних стратегічних результатів, тоді як інша частина рекомендацій була врахована шляхом внесення відповідних змін до проекту.

Відповідно, з метою належної комунікації, використання у роботі та врахування під час подальшого забезпечення ефективної взаємодії з Європейською Стороною, Національне агентство листом від 27.03.2026 № 10-05/20106-26 направило до Урядового офісу координації європейської та євроатлантичної інтеграції доопрацьований законопроект (в редакції від 23.03.2026, поданий до Міністерства юстиції України) узагальнену інформацію щодо врахування рекомендацій та забезпечення відповідності критеріям, що зазначені у листі Європейської Комісії щодо проекту Стратегії.

7. Оцінка відповідності

Законопроект розроблений для забезпечення виконання:

- заходу № 2 стратегічного результату № 1 підрозділу 2.1 розділу II «Боротьба з корупцією» Дорожньої карти у сфері верховенства права,

схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14.05.2025 № 475-р «Деякі питання забезпечення переговорного процесу про вступ України до Європейського Союзу за кластером 1 «Основи процесу вступу до ЄС»;

- кроку № 4.5 реформи № 2 розділу «Боротьба з корупцією та відмиванням грошей» Плану України, схваленого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.03.2024 № 244-р, з метою реалізації ініціативи Європейського Союзу «Ukraine Facility», запровадженої Регламентом (ЄС) Європейського Парламенту та Ради (ЄС) від 29.02.2024 № 2024/792;

- заходу, передбаченого на виконання рекомендації № 29 Європейської Комісії у Плані заходів з виконання рекомендацій Європейської Комісії, представлених у Звіті про прогрес України в рамках Пакета розширення Європейського Союзу 2024 року, затвердженому розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28.03.2025 № 300-р;

- рекомендації Європейської Комісії, наведеної у Звіті про прогрес України в рамках Пакета розширення Європейського Союзу 2025 року;

- пункту 9 Спільної заяви Комісара з питань розширення М. Коста та Віце-прем'єр-міністра України з питань європейської та євроатлантичної інтеграції Т. Качки, зробленої 11.12.2025 у м. Львів.

У законопроекті немає положень, що:

- стосуються прав та свобод, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод;

- впливають на забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;

- містять ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією;

- створюють підстави для дискримінації.

8. Прогноз результатів

Реалізація Стратегії сприятиме подальшому зниженню корупційних ризиків у найбільш вразливих сферах, підвищенню прозорості та підзвітності діяльності органів державної влади і місцевого самоврядування, а також зменшенню толерантності суспільства до корупції.

Очікується, що це матиме позитивний опосередкований вплив на захист прав та інтересів громадян і суб'єктів господарювання, покращення якості надання публічних послуг, формування сприятливого бізнес-

клімату та зміцнення довіри до інститутів влади.

У середньостроковій перспективі реалізація Стратегії створить додаткові передумови для економічної стабільності та сталого розвитку держави, зокрема в контексті повоєнного відновлення та інтеграції України до Європейського Союзу.

Народний депутат України

Анастасія Радіна

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: Радіна Анастасія Олегівна
Сертифікат: 3FAA9288358EC00304000000071931007105E100
Дійсний до: 24.02.2027 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
8д9/1-2026/110206 від 13.05.2026

2230441